MET DE NIEUWE ARBOWET **MEER ADVIES OP MAAT**

Voor veel mkb-bedrijven is het een logische stap om in combinatie met een verzuimverzekering ook de arbodienstverlening af te sluiten. In de huidige praktijk van arbodienstverlening zijn er veel verschillende diensten die hun zelf-samengestelde pakketten aanbieden, al dan niet in combinatie met een verzekeraar. Van de verzekeringsadviseur wordt verwacht dat hij adviseert over deze pakketten, maar het vergelijken hiervan en zich een mening vormen is lastig. Er ligt nu een voorstel tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet). De wijziging van deze wet zal invloed hebben op het aanbod van arbodienstverlening, de toekomst van verzuimverzekeringen en daarmee ook op het advies over deze verzekeringen.

Het voorstel tot wijziging van de Arbowet is mede gebaseerd op adviezen van de Sociaal-Economische Raad (SER). Die heeft in het najaar van 2014 een advies uitgebracht over de toekomst van arbeidsgerelateerde zorg.

ADVIES SER

Volgens de SER is preventie en werken aan duurzame inzetbaarheid de oplossing om in een toekomstig stelsel gezondheidsproblemen, verzuim en uitval te voorkomen. De raad pleit voor drie vormen van bedrijfsgezondheidszorg in aansluiting op de reguliere zorg. Deze drie vormen zijn in het kort:

- interne arbodiensten binnen een bedrijf (voor grote bedrijven);
- arbodiensten binnen een branche of sector en/of regio voor werknemers binnen middelgrote bedrijven en mkb-bedrijven;
- huisarts/eerstelijnszorg voor de overige werkenden, zoals zzp'ers en werknemers met een flexibel contract.

De sectorale en/of regionale diensten vormen een belangrijk element in het advies.

WETSVOORSTEL ARBO

Het wetsvoorstel tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet heeft tot doel om de betrokkenheid van de werkgevers en werknemers bij de arbodienstverlening te versterken, evenals de preventie in het bedrijf en de positie van de bedrijfsarts. De wijzigingen in de wet zijn onder te verdelen in beleidsmatige aanpassingen en wijzigingen in het aanbod van de dienstverlening.

De aandacht voor preventieve zorg wordt vergroot

BELEIDSMATIGE AANPASSINGEN

Beleidsmatig worden de positie en rol van de preventiemedewerker en

bedrijfsarts versterkt. In de praktijk adviseert de preventiemedewerker geregeld de arbodienstverleners en werken zij samen. Dat wordt nu ook in de wetgeving vastgelegd, om zo de activiteiten van arbodienstverleners, preventiemedewerker en werkgever goed op elkaar af te stemmen.

Ook de rol van de bedrijfsarts wordt verduidelijkt. De taak van de bedrijfsarts is namelijk om de werkgever en werknemer te adviseren over de verzuimaanpak. De werkgever zelf moet zorgen voor de verzuimbegeleiding. Om te voorkomen dat de verzuimbegeleiding ook aan de bedrijfsarts wordt overgelaten, is de rol van de bedrijfsarts alleen adviserend.

Werknemers moeten de gelegenheid krijgen om de bedrijfsarts te consulteren over gezondheidsvragen in relatie tot het werk. Door dit bij wet vast te leggen, is het mogelijk om de bedrijfsarts te bezoeken vóórdat de klachten leiden tot verzuim. De aandacht voor preventieve zorg wordt hierdoor vergroot.

De Inspectie SZW heeft een toezichthoudende taak bij de naleving van de arboregelgeving. Binnen deze taak wordt met name gekeken naar de uitvoering van de risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E), de inhuur van de deskundige dienstverleners en de preventiemedewerker. De sanctie voor de werkgever die geen contract heeft met een bedrijfsarts of arbodienst wordt aangescherpt, met de overweging dat het ontbreken van een bedrijfsarts een risico vormt voor de gezondheid en duurzame inzetbaarheid van de werknemers.

WIJZIGINGEN IN AANBOD

Het aanbod van de dienstverlening zal veranderen doordat de wet minimumeisen zal bevatten ten aanzien van het contract tussen arbodienstverleners en werkgevers. Dat wordt het 'basiscontract' genoemd. Hieronder vallen de huidige wettelijke taken zoals het toetsen van de RI&E, de deskundige begeleiding bij ziekte en het aanbieden van arbeidsgezondheidskundig onderzoek, aangevuld met de nieuwe wettelijke taak van consultatie van de bedrijfsarts door de werknemer.

Daarnaast betreft het de eis dat arbodienstverleners op professionele wijze hun werk kunnen uitvoeren. Omdat er vanuit verschillende soorten wetgeving verschillende verplichtingen op bedrijfsartsen rusten, is er besloten om in het basiscontract vijf specifieke eisen te noemen die bijdragen aan de goede beroepsuitoefening. Zo is de mogelijkheid opgenomen voor een bedrijfsarts om de werkplek te bezoeken.

Verder is in de wet opgenomen dat de werknemer de mogelijkheid heeft om het oordeel van een bedrijfsarts te laten voorzien van een second opinion door een andere bedrijfsarts. De uitvoering ervan dient plaats te vinden door een bedrijfsarts uit een andere arbodienst of andere combinatie van bedrijfsartsen, of door een andere zelfstandig werkende bedrijfsarts. De organisatie en uitvoering van de second opinion moeten de dienstverleners zelf oppakken. Naar verwachting zullen er samenwerkingsvormen ontstaan tussen arbodiensten en bedrijfsartsen.

Verzekeringsproducten straks makkelijker vergelijkbaar

Het is de bedoeling dat de bedrijfsarts in overleg gaat met het medezeggenschapsorgaan en daardoor meer betrokken raakt bij het bedrijfsbeleid voor gezond en veilig werken, en bij de werknemers of hun vertegenwoordigers. In de overeenkomst tussen de werkgever en de arbodienstverlener moet duidelijkheid zijn over het opsporen, diagnosticeren en melden van beroepsziekten.

Ten slotte komt er in het basiscontract duidelijkheid over de klachtenprocedure met het oog op een goede dienstverlening.

Het staat werkgevers vrij om naast de minimumeisen uit het basiscontract meer taken in het contract op te nemen, het zogenaamde 'basispluscontract'. Hierbij valt te denken aan voorzieningen op collectief niveau, zoals cao-afspraken.

GEVOLGEN WETSVOORSTEL

Het ministerie heeft verschillende onderzoeken uitgevoerd over het aanbod van verzekeringen en arbodienstverlening. Hieruit blijkt dat de verzekeringsproducten moeilijk vergelijkbaar zijn. Echter zal de oorzaak daarvoor niet liggen bij de verzekeringen zelf, deze kunnen tot op zekere hoogte redelijk eenvoudig met elkaar worden vergeleken. Juist de aanvullende dienstverlening bij een verzuimproduct, zoals de exacte inhoud van de arbodienstverlening maakt het lastig om een vergelijking te maken. Als het wetsvoorstel wordt aangenomen, zal het vergelijken van de verzuimpakketten makkelijker worden. Dat is vergelijkbaar met de zorg, want voor zorgverzekeringen worden ook vaste basispakketten aangeboden en hoeven alleen de aanvullende diensten te worden vergeleken.

Omdat de pakketten eenvoudiger te vergelijken zijn, is het voor werkgevers dan makkelijker om te switchen naar een andere verzuimverzekeraar. Bedrijven op sectorniveau kunnen de aanvullende dienstverlening die buiten het basiscontract valt ook zelf gaan organiseren. Zo kunnen ze de minimale eisen door de arbodienst laten uitvoeren en op brancheniveau de extra's organiseren. Zo is de arbodienstverlening makkelijker op maat te maken en behouden de bedrijven zelf de regie.

Voor verzekeraars kan het ook aantrekkelijk zijn om deze aanvullende dienstverlening zelf aan te bieden. Zij kunnen interventies, zoals re-integratie, gaan organiseren. Daar hebben zij ook belang bij, want deze investering kunnen ze zelf terugverdienen. Voor de adviseur wordt het vergelijken van de dienstverlening meer doeltreffend, omdat hij zich kan concentreren op het verzekeringsproduct en de aanvullende dekkingen die zich primair richten op schadelastbeheersing.

Een extra aandachtspunt voor de ziekteverzuimverzekering is het recht op second opinion van de werknemer. Nu al geeft UWV jaarlijks zo'n vijftienduizend second opinions af. Als de drempel hiervoor wordt verlaagd door het recht op een second opinion nadrukkelijker vast te leggen in het basiscontract, dan zal het aantal zeer waarschijnlijk gaan toenemen. Prima dus om na te denken over aanvullende dienstverlening, maar verzekeraars moeten niet vergeten nog eens goed te kijken naar de rechtsbijstandsdekking die zij bij de verzuimverzekering willen aanbieden. ●

S. (Stefanie) Valk
De auteur is medewerker Analyse bij Enkwest Opleiding & Advies B.V. te Apeldoorn.